

1970-10-29

AFSENDER

Niels Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Ernest Mancoba og Jan Groth udstillede sammen på Rødovre Gymnasium i 1969.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Hanne

Fergo

Inger Ferlov

Jan Groth

Christine Harttung

Ernest Mancoba

Grete van Hauen

Arkivplacering:

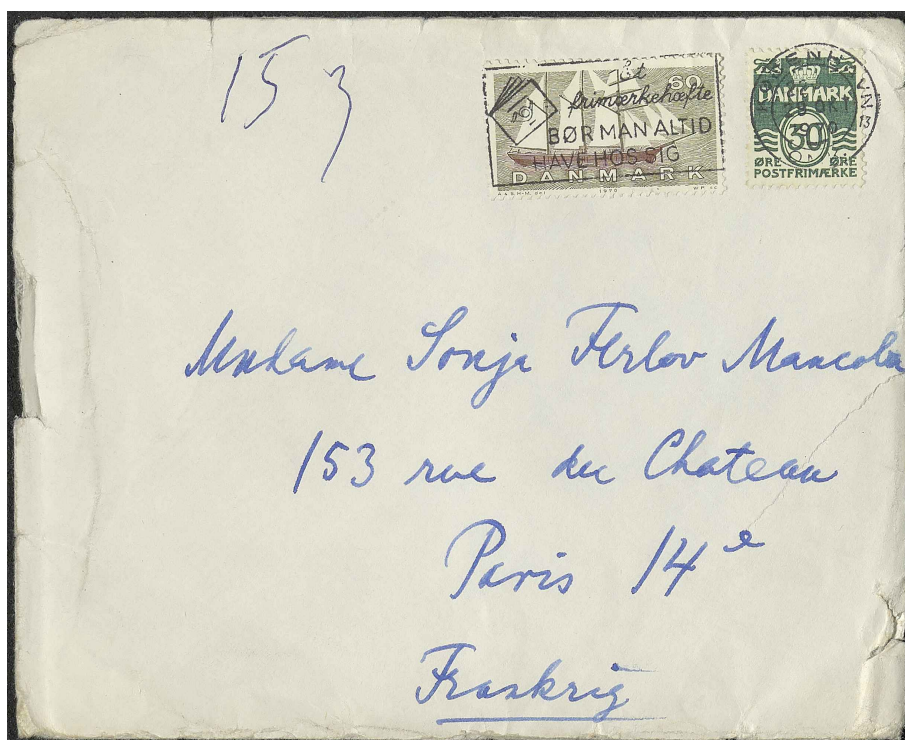
Ferlov Mancoba arkivet.

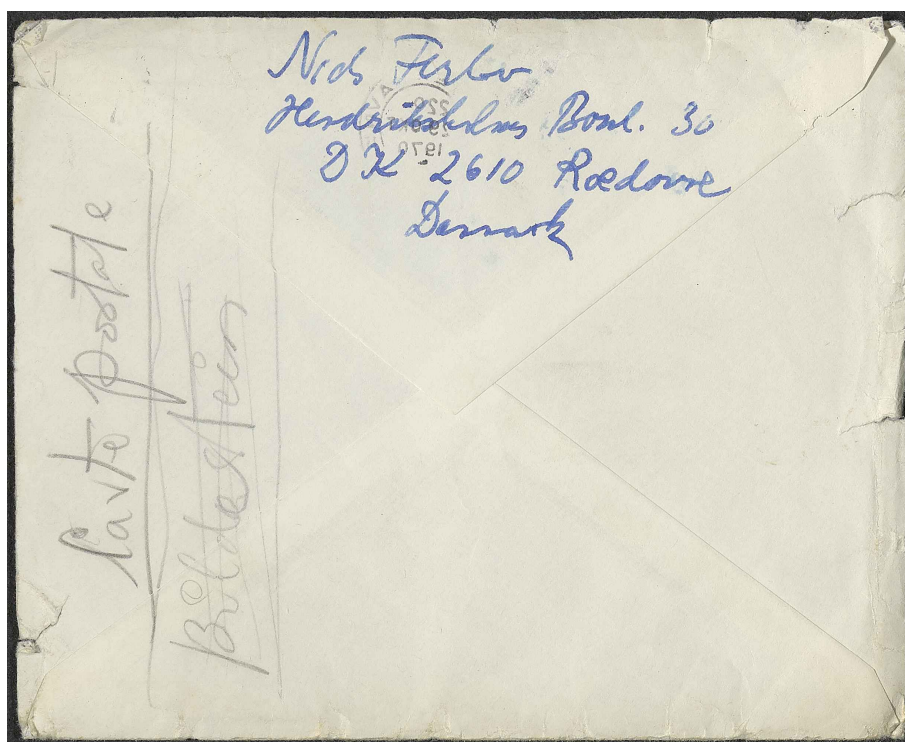
DOKUMENTINDHOLD

Niels Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba, at hun har ret i, hvad hun skrev til ham i foråret: at vi mennesker analyserer, men har svært ved at se helhederne. Han oplever det samme i sit liv, skriver han. Han fortæller, at de på skolen var meget glade for udstillingen med Ernest Mancoba og Jan Groth, og at han glæder sig over hendes skulptur, hver gang han ser den. Endvidere fortæller han, hvordan det går med familien.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

29. 10. 70

Kære Tonje

Jeg vil begynde med en høj-
telig lykønsking til din fødsels-
dag i overmorgen. Måske naar
den dig, måske kommer den først
mandag, men det er jo heller ik-
ke saa vigtigt. Kender jeg dig ret
længe du ikke saa stor vægt paa
dagen. Men det er jo ganske sjovt
vi bliver saa gamle.

Selv om : jeg synes nok ikke :

2

i det sidste års tid at j^h er kommet lidt udenfor. J^h har det egentlig meget godt, blot klapper j^h undertiden lidt sammen af trathed, skønt mit reelle arbejde ikke er overvældende. Men j^h synes ikke mere j^h vretter noget, i hvert fald ikke det som j^h egentlig er til. J^h har i år kun 5 undervisningstimer, og alligevel gør det mest af skole-bogen med at sidde til kaloes i omkøling, tale i telefon, tale med mennesker, tale til mennesker osv. Det bliver ikke lettere efterhånden som arbejdet går.

Di du skrev i dit brev i marts - som j^h burde have bewaret for meget lang tid - om at vi diskuterer og analyserer men her ser snart vil et fattede helheden, ranner saa præcist netop min tilværelse. J^h følger

af 01.95 3
og psykisk i og for sig meget rolig
og normalt, men måske netop for
normalt til at se igennem, for
overblik. Jeg interesserer mig for 1000
ting og vil gerne se det hele, og
måske derfor ser lidt.

En af skaberne ved at have
levet et langt liv er også at man
efterskander for så mange venner
~~deres~~ at man bruger en for-
færdig mere tid på at holde
kontakterne ved lige. Og det er jo
godt ikke at være ensom.

Na f. eks. i går aften var jeg hos
min alderlige 89-årige lærerinde
frk. Tergo sammen med andre tre
vores klasse. Hun er faldet ud af
række af arbejdsfide, og det er en op-
levelse at træffe både hende og de
andre. Men mærkeligt at konstaterer
hvor unge vi i vores alder
gennemgænger er for frentiden. Og

4

Jeg tror ogsaa vi, hvis vi lever 10 eller
20 aar endnu, kommer til at opleve
ting som for de fleste af vor gene-
ration vil synes hejst ubehaglige - selv
om det maaske er vejen til noget
rigtigt. Men hvor mange mennesker,
og i hvor lang tid, har ~~man~~
~~de~~ overbevidst levet i den forhold-
vis trykkeløst tilstand vi i vort milieu
er opvokset i! Kunne vi vante an-
det end at hele den trykkeløst en-
gang maatte være forbi? Herligsomt
er vi jo egentlig ferdig i det sidste
aar eller to begyndt at forstaa
at alting er under forvandling.

Det eneste der egentlig rækker bekvem-
meligheden er hvordan ens barn og
barnsbarn skal faa det. Hvad
skal de maaske gennemgaa? Og kan
de det?

De lever forresten i det hele
meget lykkeligt, næsten legende.

5

Den nye vingerfer kphl i foraa-
ret et godt, herresgaard, ved Vigle
Fjord, og der har de været fra juni
til midten af september, boende i et
gudigt lille hus, som horer under
godsot, udigt over Lille Bell, skov
omkring, frugttræer osv. For Juli
er der dog nu begyndt den alvor
at han har besluttet sig til at
løse fransk, og allerede er i gang
med Universitetet. Claus har ingen
stilling i øjeblikket men ordner mange
praktiske ting, hele sommeren har
han staaet for reparationer paa gaer-
den. Drengene udvikler sig tilspede-
dende normalt og godt, den eldste
taler nu admerkhet, og virker selv
og kirk. Den nyeste er i øjeblikket
mere i klydealderen.

For de unge til de gamle: jz

6

fil, for første gang vist i 12 aar,
brev fra onkel Knud, han har
det vist godt, og blaser verden en
lang march. Brevet har lig været
nede hos ham, og vi skal for aften
retop i aften til middag hos hende
sammen med Inger.

Jeg kom helt tilfældigt, og ved
ikke hvordan, til at tænke paa at
det var den dag i ^{over-}morgen. Jeg var
ude at cykle, og jeg imellem gaa
og en tur ud til en gaard i Val-
kensbæk for at købe og. Nydelser af
at faa friske og kombinere og led-
ligt med sportsturen. En rigtig rar
tur, til dels ad fredelig vej,
netop da jeg tænkte paa de gamle
og langs den gamle fæstningsvold
fra Estrop-tiden et stykke.

7

h er blevet mere sporty med
særene. I efterårsferien var jeg
badeliv paa Elba. h fløj til
Pisa og blev der kendt af to
flinke damer, der har den passion
i Syd-Tirol hvor jeg har været om
sommere de sidste altså aar. Vi
boede i ypperste fredelighed i en
lille lejlighed i en villa paa syd-
kysten, badede, gik tur, gladede os
over naturen. Der er dejligt. h
holder jo meget af Italien.

Vi var meget glade for den
marks af Jan Gottho ting her paa
skolen. h er se med stor glæde paa
den skulptur hvor h, den stær
virkelig er smukt. Na her den
smaa faaet skilt paa en bron-
zeplade, sendt for Statens Kunst-
fond, er stillet op ved siden af.

J

Den maa have kostet en formue.
Lidt latterligt.

Endelig maa jeg fortælle dig at jeg
hvis for efterrejsningen besøgte Hams,
havde herude med at drikke te paa
Billevee. Han er kommet over det
næste af den gigt han var plaget
af for et års tid siden, og er
forbløffende glad og tilfreds med sin
tilværelse. Alle spor svin. Han
er glad for stedet han bor, og han
kan beskæftige sig, læser en del det,
ser fjernsyn og taler med de an-
dre damer. Han har rejst til sine
slægtinger i sommer og bliver vel
modtaget. Bore alle gængs kunde
have det meden.

Det blev langt, men det er jo
sjældent. Mange kærtis hilsener til
jig alle tre, jeg interessere mig meget
for ved lejlighed at høre hvordan det
gæser Wolsyd. Din hustru Nilsen